

PTSP LIJEČIM U VOĆNJAKU

BRANITELJ IZ KUTINE
POKRENUO
OBITELJSKI POSAO

**Damir Mičević
kod Lipika
proizvodi sok
od jabuka koje
je sam uzgojio**

**Piše i snimila:
Marina Borovac**

Zazvonio mu je telefon. Glas s druge strane izgovorio je: "Šimić pri aparatu. Probao sam vaše sokove, jako su mi se svidjeli. Zainteresiran sam za poslovnu suradnju." Odgovorio je nešto neodređeno i nezainteresirano. Poziv se ponovio, ali odgovor nije bio ništa bolji. Sreća da je sugovornik bio uporan... – Znam neke Šimiće, svi odreda pijanci. Mislio sam da me netko od njih zove pa sam ih zato ot-

pravio. Tek nakon trećeg razgovora shvatio sam da mi suradnju nudi nogometaš Dario Šimić. Našli smo se i brzo dogovorili – priča branitelj Damir Mičević dok se iz njegove rodne Kutine vozimo prema Brezinama kraj Lipika. Tu je sjedište OPG-a Mičević koji proizvodi sok od jabuka Marfi, nazvan po početnim slovima imena Mičevićeve djece, Marte i Filipa. Ljetujući na Pagu priliku da isprobaju Mičevićev proizvod imao je i nogometaš Šimić. Sok mu se toliko svidio da je potražio proizvođača i od-

lučio investirati u proizvodnju pa sada s novom tehnologijom Mičević umjesto 40 proizvede 150 litara soka u satu.

A priča o poduzetnom branitelju iz 125. brigade započela je prije desetak godina, kada je njegova supruga Silvija od roditelja naslijedila imanje:

– Mogli smo kuću i zemlju prodati za gajbu piva, s tim da kupac popije polovinu. Takve su bile cijene. Rekao sam da tako ne može.

nastavak na stranici 22 »

MIČEVIĆ JE SOK NAZVAO MARFI PO

1.

nastavak sa stranice 21 »

I zasadio najprije 500 stabala jabuka. Nisam tada ni mislio da ću krenuti i s proizvodnjom soka. A onda sam se počeo raspitivati i malo-pomalo sve je krenulo, kad sam se dovoljno informirao o tehnologiji uz pomoć koje mogu proizvesti prirodni sok. Dok Dario Šimić nije ušao u posao, proizvodili smo 40 litara soka na sat, odnosno deset tisuća litara godišnje. A sad sve ide puno brže. Sok koji proizvodim 100 posto je prirodan, dobiven mljevenjem i prešanjem jabuka. Na kraju ga "provučemo" kroz pasterezator i spreman je za uporabu. U njemu nema konzervansa, sladila, vode... Samo čisti sok od jabuka. I to su ljudi prepoznali – kaže Mičević.

Nije znao držati motiku

Od prvotnih 500 stabala njegov voćnjak u Brezinama "naraštao" ja na 10.500 stabala jabuka. Voćnjak i proizvodnja soka Mičeviću su, ne krije, terapija za liječenje od PTSP-a.

– Vratio sam se iz rata, hodao okolo, bio loš prema svojim, pogotovo prema sinu, zbog čega i dandanas žalim. Završio sam na kraju na liječenju u Vrapču gdje sam proveo 52

dana. Kad sam izašao iz bolnice, mogao sam ili tako nastaviti i hodati po kafićima bistroci neku visoku politiku ili nešto učiniti sa sobom. Odlučio sam se za ovo drugo – govori Damir Mičević dok hodamo kroz njegovo "lječilište", voćnjak koji se prostire na sedam hektara zemljišta.

– Moj sin je imao tri godine kada sam otišao u rat. U skloništu je naučio čitati i pisati. Najteže mi je bilo kad bih nakon kraćeg boravka kod kuće ponovno odlazio na teren. Filip me vukao i vikao: "Tata, ne idi." A ja sam išao, svjestan da se imam čime braniti, a moji u skloništu ne prisjeća se.

Ti dani su, srećom, odavno iza njega. No, ne krije da su ostale posljedice i da i dalje redovito odlazi na kontrole kod psihijatra i uzima propisanu terapiju.

– Ali glavna terapija je ovdje – pokazuje prema voćnjaku. Zasadio je tu Mičević i kruške, oko 200 stabala. Ima i toliko šljiva. Plan mu je da jednom krene i s proizvodnjom soka od kruške.

– Šimića sam pitao zna li da svaki čovjek u životu treba posaditi jedno stablo. Odgovorio mi je da zna. E, onda se pripremi. Dobit ćeš 500 stabala, to će biti tvoje – kaže pokazujući komad

pripremljene zemlje na kojem bi nogometaš trebao saditi voćke.

– Tek kad sam počeo saditi jabuke, moja je žena imala prilike vidjeti koliko sam lud. A do prije sedam godina ja, dijete asfalta, nisam znao držati ni motiku u rukama – kroza smijeh će Mičević ulazeći u pogon svog malog carstva u kojem zatječemo njegova sina Filipa dok u plastične vreće od pet litara puni sok. Taj

student Fakulteta organizacije i informatike u Varaždinu kaže se, priča nam njegov otac, pri seliti u Brezine da bi se moglo što više posvetiti obiteljskom poslu.

– Supruga inače radi u uredu, jedva čeka vikend da može ovdje na selo. I Marta, koja je četrnaest godina, pomaže. A sva stabla u voćnjaku oronula su, jemo sin, žena i ja. Kad do

Branitelj Mičević odlično posluje s bivšim nogometašem Darijem Šimićem

SVOJOJ DJECI - MARTI I FILIPU

2.

3.

1. U novom postrojenju OPG Mičević na sat se proizvede 150 litara soka od jabuka

2. Filip Mičević završava studij organizacije i informatike, no želi se preseliti u Brezine i posvetiti imanju. Na fotografiji puni se sok u plastične vreće od pet litara

3. Mičević sok prave mljevenjem i prešanjem jabuka, bez dodataka konzervansa, sladila, vode...

vrijeme za berbu, unajmimo berače. Problem je što malo tko hoće raditi. Valjda je socijala sigurniji izvor prihoda. A postoji i strah da se pivo koje se ispija ispred dućana ne ugrije – ironično će Mičević.

Trenutačno mu u proizvodnji soka pomaže bratić, također bivši branitelj. Tu su i dvojica znanaca iz Kutine.

– Moji prijatelji imanje zovu psi-

hoterapijska zajednica Jabuka. Mnogi su se baš ovdje u ovoj prirodi ostavili pića, neki su odbacili i cigarete. Ja, eto, nisam među njima. Ali na neke su Brezine tako djelovale. A imamo i pečenjaru, stol u dvorištu, pa se nađe vremena i za opuštanje – objašnjava gledajući prema voćnjaku u kojem je zasađeno nekoliko sorti jabuka.

– Birao sam ih tako da rode jedne za drugima. Nešto prodamo na tržnici, ostalo odlazi za sok. Gotovi proizvod ja razvozim do kupaca. "Pokrio" sam Pag gdje su neki kafići otkazali poznatim proizvođačima soka i prešli na Marfi. Imam kupca i na Cresu te u unutrašnjosti Hrvatske. Kad krenem na put, vozim se starom cestom do mora. Tako potrošim manje novca – nema troška za cestarine, a ode i manje goriva – priča Damir Mičević.

Novi okusi

Da ne bi sve stalo samo na soku od jabuka, odlučio je ovaj branitelj malo eksperimentirati pa je napravio sok od jabuka i cimeta te jabuka i cikla.

– Bio sam u nekom kafiću i više mi se nije dalo piti ni kava ni sokova pa sam konobarici rekao da mi malo zagrije sok od jabuke i cimeta, doda šlag i čokoladne mrvice. I nisam pogriješio,

odličan je okus. Ali najdraže mi je bilo kad sam čuo da je netko od liječnika u Zagrebu preporučio roditeljima bolesne djece da im daju moj sok od jabuka i cikla. Nije mi jasno kako su uopće došli do mene – kaže branitelj sa zapadnoslavonskih ratišta. No, očito je njegov proizvod pronašao put do kupaca. Uostalom, tako ga je pronašao i Dario Šimić.

– Sok koji ću za njega puniti, Šimićev brend, zvat će se "Green apple in the bottle" i na etiketi će pisati da ga puni OPG Mičević – otkriva Damir Mičević. Naravno, nastaviti će i s proizvodnjom vlastitog brenda, soka Marfi od kojeg je sve i krenulo. U kafiću u Lipiku njegov se sok prodaje za 12, u Zagrebu za 16 kuna. Pitam ga koliko on dobije.

Psihoterapijska zajednica Jabuka – nazvali su prijatelji Mičevićevih njihovo imanje

– Bočicu od dva decilitra prodam za tri i pol kune. Ja sam tu našao svoju računicu i zadovoljan sam – odgovara.

U toj ambalaži sokovi su namijenjeni ugostiteljskim objektima, no u prodaji su i petolitar-ska pakiranja. Planova za posao Mičević ima napretek. Priča o proizvodnji suhih šljiva, spominje znanca koji su zasadili stabla divljih trešanja... On sam htio bi posaditi još jabuka, da se prostiru na deset hektara zemlje.

Pošten u duši

Suradnjom s nogometašem Šimićem Mičević je, kaže, iznimno zadovoljan.

– Taj je čovjek pošten u duši. Zamislite, on je uložio u opremu i novi objekt, a tek smo nakon toga potpisali ugovor. Jednom do dva puta tjedno, ovisno o drugim obvezama, on dođe ovdje – govori Mičević u čijem su carstvu trenutačno u tijeku radovi; uređuje se obiteljska kuća supruginih roditelja, uskoro će zelena rezidba voćaka, košnja trave... Posla ima napretek, samo treba htjeti raditi. A Damir Mičević i njegova obitelj volje i energije za rad na zemlji imaju. Tu je i njihova osnovna djelatnost, proizvodnja soka.

– Razmišljamo da umjesto OPG-a, koji zapravo nije ni pravno ni porezno definiran, registriramo jednostavno dioničko društvo – govori gledajući po imanju koje je ogradio žičanom ogradom unutar koje su dva psa, čuvari posjeda.

– Oni su od sorte dugodlakog i kratkodlakog seoskog presreća – smije se puštajući ih da se istrče po zemlji koja mu je promijenila život.

Do rata je Damir Mičević radio u Petrokemiji i danas, u 48. godini, ne bi mogao, kaže, zamisliti da ništa ne radi.

Pedeset dva dana liječio se na psihijatriji u Vrapču, a onda je shvatio da nešto mora promijeniti

BLJESAK

18. OBLJETNICA
OSLOBODILAČKE
AKCIJE

LJUBAV S PRVE CRTE:
KAKO SU SE ZAVOLJILI
LJILJANA I MIRKO BOČKAJ

TOMISLAV JOSIĆ

Tko je branitelj koji je okupio
80 tisuća ljudi na trgovima

OLUJA

• TRAVANJ 2013. • BR. 1
• 9,90 KN • BiH 2,5 KM

PRVI MAGAZIN HRVATSKIH BRANITELJA

PRIČA O GAVRANU

Istinska legenda
Domovinskog rata
koja i danas živi u
sjećanjima suboraca

BITKA ŽIVOTA

Potresna ispovijest
specijalca Ivice Šituma,
oca tragično preminule
male lavice Nore

ERVIN BRNARDIĆ

USPJEH

BIVŠI TIGAR POSTAO NAJBOLJI PČELAR

Golobradi ratnik '91. na
Večernjakovoj naslovnici

Kako je Željko Karoglan Apač,
pripadnik 4. gardijske brigade,
obnovio selo kod Imotskog

Pothvat

Članovi Hvidre iz
Karlovca sagradili dom
za desetke beskućnika